

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét
illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek
és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor
ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten:
Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler
(Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1, 50 kr.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap”

Politikai, társadalmi- és a maros-
vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlö-
nyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre
6 frt. Fél évre: 3 frt. Évnegyed-
re: 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utal-
vánnyal, a „Székely Hirlap” kiadó hivatalá-
nak Maros-Vásárhelyre, küldendő.

Értesítő.

A maros-vásárhelyi jogász-egylet tagjai tisz-
elettel értesítettnek, hogy a f. év és hó 8-ára
összehívott rendkívüli közgyűlés a fennirt nap
délelőtti 11 óráján kezdve a helyi városi tanács-
ház nagytermében fog megtartatni.

M.-Vásárhelytt, 1874. február 6-án.

B. Apór Károly
jogász-egyleti elnök.

Kozma Gyula
titkár.

Maros-Vásárhely, febr. 6-án.

Hogy a különböző időkörök szerint meny-
nyire eltérők a nézetek egy s más dolgok kö-
rül, kétségtelenül igazolja a nemzetiség kérdése
hajdan és most. Szent István első magyar kirá-
lyunk korában, sőt utána hosszú időken keresz-
tül ugy voltak meggyőződve az emberek, hogy
egy ország annál erősebb, minél több különböző
ajku nemzetiségek lakják; mint a sodronykötél
annál erősebb, minél számosabb egyes sodrony-
szálakból van összefonva. Ezen meggyőződésnek
volt a következménye, hogy a mi magyar kirá-
lyainknak nem csak eszköz ágában sem volt a
különböző ajku népek magyarizálása: hanem, ha
valamely nem magyar ajku vidék, teszem Besz-
tercze vagy Fogaras vidéke azon kérelemmel já-
rult volna a magyar királyhoz, miszerint en-
gedtessék meg neki, hogy magyarra legyen: ezen
kérelem, mint államellenes törekvés határozottan
visszautasított volna, sőt még büntetést is vont
volna maga után, miért akarja a vitéz magyar
nemzetet selejtesebb vérnek belekeverése által oly
formán megvesztegetni, mint mikor a kocsmáros
vizzel megkereszteli a tiszta bort. Mennyire el-
térő ettől korunk nézete! Ma a sok nemzetisé-
gek egy államban — Európáról szólunk — nem

erősödése, de gyöngítésére vannak befolyással.
Az annyi különböző nemzetiségektől lakott állam,
mint a miénk, hasonló egy foltos kabáthoz, mely
azon kívül, hogy disztelen, még meleget sem ké-
pes tartani. Lehetne ez másképen is; Amerika
példája csatlakozhatatlanul, — bizonyítja, hogy ott,
hol az emberek meg vannak érve a szabadságra,
a különböző nemzetiségek békésen megférnek
egy más mellett. Hanem nálunk az európai kon-
tinenzen a nemzetiség szeretete maniává dege-
nerálódott. Nem azt akarjuk mi állítani, hogy az
ember ne ragaszkodjék nemzetiségéhez, hiszen az
anyai nyelvhez való ragaszkodást épen azon ter-
mészeti törvény sugalmazza mi belénk, a mely
parancsolja, hogy szeresd anyádat; csupán azt
akarjuk mondani, hogy ez a ragaszkodás majom-
szeretetté ne fajuljon. Nem vehetjük zokon a szász
atyafiaktól, hogy lelkesedéssel csüngenek nemze-
tiségükön; még azt is megengedjük, hogy büsz-
kék legyenek azért, hogy Európa legnagyobb
nemzetei egyikéhez tartoznak. Hanem ez a büsz-
keség nem jogosíthatja fel őket arra, hogy oly
makacsul ragaszkodjanak a multból fennmaradt
kiváltságaikhoz, melyeknek volt értelme akkor, a
mikor a nemzetiségek közt különbség volt, de
nincs értelme negyvennyolcz után, a mikor is az
egyenlőség kimondatván, a nemzetiségek közti
válaszfalak leomlottak. Midőn a törzs házigazdá:
a magyar és székely minden kiváltságairól lemon-
dott: van-e értelme annak, hogy a befogadott
szász atyafiak kiváltságokkal dicsekedjenek! Épen
igy a maga rendén van, ha a román atyafiak
buzgolkodást fejtenek ki nemzetiségök körül, ha
szeretettel ápolják nyelvöket, nemzeti szokásaikat,
ha a józanság határai közt mindent elkövetnek
nemzeti irodalmuk virágoztatására: de ez a buzgó-
ság nem jogosíthatja fel őket arra, hogy a ma-
gyar királyság területének legkisebb foltjáról is
— a mint ez Fogarasban, Zarándban stb. tör-
tént — a közigazgatás nyelvét a román nyelv-
vel kiszorítsák. Nem kell arra valami mély mű-
veltség; elég egy kis józanság, hogy beláthassuk:
mikép egy államban — ha bábeli zavaroktól
meg akarjuk azt kimélni — nem lehet egynél
több az igazgatási nyelv, ez pedig nem lehet más
a magyar királyságban, mint a magyar. A hol
ezt nem respektálják, mint Fogarasban és Pán-
csován, ott a nemzetiség iránti szeretet majom-
szeretetté fajult, mely míg saját nemzetiségének
legkisebb hasznára sincs: az államban az egysé-
get, rendet nagymértékben zavarja. A nemzeti-
tiségek ily tulkapásait, e majom szeretetét meg-
fékezni, az állam közérdeke követeli. Valamint azon
családtagot, a ki saját szeszélye és szenvedélye utja-
in járván, nem sokat törődik a család közérdekeivel-
a család többi tagjainak joga van maga előtt meg-
idézni, megdorgálni, sőt a körülményekhez képest

tutorság alá helyezni: épen így jogában van az
államnak a nemzetiségi tulkapásokat, a közérdek
és biztonság tekintetéből megfékezni, sőt a tul-
kapásokban kedvöket találó nemzetiségeket tu-
torsként alá helyezni.

— **Országgyűlés.** A képviselőház 2-ikán egész
nap is csak a kapacitációt végezhetette be. A reggeli
ülést, az előleges teendők elintézése után, Szentimrey kez-
dette meg, jelentéktelen szónoklattal a törvényjavaslat
ellen. Utánna Tisza Kálmán beszélt elég mérsékeltén, csak-
ugyan a törvényjavaslat ellen. Ha a szombati és vasár-
napi ülésen, a kormányt ugyan csak döngették: a hét-
főin 3 szor verte vissza a támadókat Szilágyi Dezső és
Kerkapoly Beszédek mindazt magába foglalta, a mit
tárgyismeret, állam, eszély és dialektikai ügyesség elérhet.
A többi beszélők közül, kiknek szónoklataik a mindenna-
piság széles medréből kiemelkedni nem voltak képesek,
még csak Hornot említjük meg, kit a ház figyelemmel
hallgatott sokáig; de a kinek beszédére Tisza Kálmán
mégis azt reflektálta igen találóan, hogy dobbal akar ve-
rebet fogni. A Ghyeczy és Simonyi zárbeszédek után
még Szilágyi miniszterelnök szólott. Élénken és nagy ha-
tással utasítá vissza Simonyi insinuációit, s a ház helyes-
lése között lobbantá számára botránykeresését, valamint „a
Ménfistófelesi lólabát, mely Catoi köpenye alól kilóg.” —
Végre, a 3-iki ülésen befejeztetett a vita névszerinti sza-
vazással. A javaslat elfogadása mellett szavazott: 166;
elvetésére: 155; távol volt 121 képviselő. A ház az egész
idő alatt nagy izgalmában volt. Majd minden sorban je-
gyezték az eredményt, s a kötes szavazatok eldölése élénk
figyelem tárgya volt. Az izgatottság, még az eredmény
kihirdetése után is oly nagy volt, hogy az ülés tovább
folytatása alig volt lehetséges. Valahára csakugyan ki-
tombolván magukat a szenvedélyek, a kérvényi bizott-
ság jelentése került tárgyalás alá. A jelentést, el is fogad-
ták változatlanul, kivéve két pontot, melyekre nézve a
megkezdett vita folytatása, a közelebbi ülésre halasztatott.
A két pont ennyi: két puszta, a községi törvény 138. §-a
alapján, községgé alakítását kérte a belügyminisztértől.
Ezen kérelemnek, a nevezett §. értelmében, hely adatván.
Békésmegye, a minister ez intézkedését törvénytelennek
jelentette ki. Hibetöleg, e kérdés sem fog simán lefolyni,
mert elviekézés, s mert már is többen szólottak hozzá.

Erdélyi jogviszonyok.

I.

Hazánk férfainak egy része az absolutisticus párt-
fegyelem, úgy itt, valamint Pest-Budán, a más rész a jog-
szerű felszólamlást is meg nem engedő hivatali aláren-
deltség; s meg harmadik függetlenebb rész, a kettőzött
lépésekkel ráuk üzött és hozzáuk ragadt pauperismus, s
a hatalom factorai, nyomása alatt tartatva, csalfa de-
mocrat elvektől olykor hátráltatva pár éve már a közér-
dekeltség iránti apathiának nevezhető állapotra hagyta
magát alásüllyesztetni. — Söhajtva bár eltűnjük a bajt-
és kárt okozó tényeket és rendelkezéseket bizva mindent
a honatyákra; pedig meggondolhatnók, hogy Wesselényi,
Kemény Dénezs, Bethlen János, Zeyk József, Józsika Sá-
muel, Dózsa Elek, Szász Károly, Bartha Károly, Apór
József, Nagy József s akárhány jeleseink és szakképzet,
honfiaink vagy sirba szálltak, vagy visszavonulva család-
jaik körébe, munkálják ezek jobbléte biztosítását.

Hanem Hannibal ante portas! Bármint ad isten, ha betörnék is kemény koponyám, megszakasztom a hallgatást.

Nem várom hazámat és körülményeit nem ismerős nekünk semmi hasznunkra nem lehet, valamint saját bel-földi követeinktől is a siker koszorúza felszólamlást, annál kevésbé várom be az oly szükségessé válhatott tanácsadói szereplést, a mire oda künn okkal, ok nélkül ritkán méltattatunk, — mert kormányunk tekintélye ásatik alá, — egyesek elcsúszása czélaltan munkája, meg szak-képzettséget merőben nélkülözö rendeltetése által. Ezekből ered az, hogy egy a mostani, valamint más lehető nemzeti kormányfőink ellen az elhidegülés indokolt magvai hintetnek el naponta, s az óránkénti vesztes pénzben, jövedelemben és fekvő vagyonban legközelebből, az ezer-szer sujtott nemzetiségünkhez tartozó birtokosoknál meg a más néposztályoknál a jövőre is kioltják az oly mel-lőzhetetlen ragaszkodást kormányunk és törvényhozó tes-tületünk iránt. Bármely tetszetős színnel fessék is a bi-zonyos órákra elszédített közérzetet némely hivatali-főnökök, a közóhajtásnak s ugymondva megbotránkozás-nak teszek eleget, a midőn ezen alkalommal a múlt 1872. évi május 6-án az erdélyi országrészben a birtokrendezési ügyek körül követendő eljárás érdekében kiadott igazság-ügyminiszteri rendeletet veszem bírálat alá.

Mindenki előtt tudva van, hogy hazánkban 1848-ik október 16-án kezdve egészen 1849-ik év augusztus hava végéig a birtokosok és a kincstár is, rablások és pusztításoknak voltak kitéve, egyeseknek mindenütt, a kincstárnak Zalatnán, Abrudbányán, Topánfalván, Offenbányán, s más jószágai és bányafőhelyein levelek, okmányai és levéltáraik elraboltattak, szerte és darabokra szaggattattak, meg elégettettek.

Megmaradtak hazánkban épségben egyedül az országos levéltárak Kolozvárt a m. kir. főkörmányszék épületében, a kolozsmonostori convent és gyula-fehérvári káptalan felügyelete alatt, meg a kincstárnak N.-Szebenben az ugynevezett Thesaurarius által századokon keresztül nagy gondnal összegyűjtött és alapított nagybecsű levéltára.

Az erdélyi 1849-ig törvényes perlekedési eljárás folytán egy a közigazgatási, valamint a szorosán polgári igazságkiszolgáltatási eljárás szerint, valamint a birtokos nemesség, egy az urbéreskek minden peres ügyei és ezek irományai a királyi főkörmányszék különböző osztályai-nak és a kincstári roppant birtokokat és jövedelmeket tárgyzók, szakismeret és bámulatra ragadó szakavatott-

sággal készítve és vezetve a Thesaurarius hasonlólag es der Zweck einer von Amtswegen zu pflegenden Unter-suchung mit sich bringt, — und der Richter ist dabei an keine andere Regeln gebunden, als welche das Wesent-liche einer einfachen, zweckmässigen und gründlichen Untersuchung erfordert“ 165. §.

Es ezen egyelőre nehézkesnek látszó, de az ország és nép körülményeihez alkalmazott rendeleteknek, az akkor független bírák munkálódása, hazafias államférfiak veze-tése és a bécsi legfőbb törvényszék végellátása alatt rövid alig 3 év eredményezett két annyi tagosítást, közhely-, osztályt, erdők szabályozását és egyes pereknek ellátását, mint 1861-en innen talán a mai napig ilyesek ellátva lettek.

(Folyt. köv.)

A „Székely Hirlap“ f. é. 7 dik számában a perujítás kérdésében megjelent cikkünkre a 9-dik számban Dobai Albert úrtól csak amugy lóhátról egy czáfolni ki-vánt cikk jelent meg, melyre nézve engedtessek meg nekünk egy pár szerény észrevétel.

Azt állítja D. A. úr: „nem az a kérdés itt hogy helyettesít-e a c) pont az a) pontot vagy nem, hanem az, hogy mikép óvhatók meg az egyesek jogai, minő uton deríthető ki az igazság?“

Kétséget nem szenved, hogy minden helyes alapra fektetett perrendszernek czélja az, hogy az anyagi igaz-ság kiderítessek; de sohasem szabad e részben oly mesz-szire menni, hogy az egyik fél rovására a másik fél ki-váló előnyben részesítessek; már pedig kérdjük, nem az lenne-e, ha egy bírói idézésre vagy rendeletre egyik fél nem is hederítene, s avéül, hogy e részben mulasztását igazolni tartozzék, a pert a D. A. úr által helyesnek tartott alapon éveken át bármikor, a mig a per tárgya el nem birtokoltatik megújítva, ellenfelét, gyakran min-den helyes alap nélkül folytonosan bizonytalanságban tarthatja? Az ilyen eljárás a „mi nem elég tiszta logikánk“ szerint nem az egyesek jogai megóvására, hanem a másik indolens fél érdemtelen pártolására vezet; de emellett még a jogbiztonságot is némileg ve-szélyezteteti, s a tulajdon feletti szabad rendelkezést igazolatlanul korlátozza. Vegyünk csak egy gyakorlati példát: A) megvásárolván B.-nek a házát, a szerződés teljesítése s a ház átadása iránt ez utóbbit beperesíti; B) az ellen-íratát nem adja be, s engedi magát contumaciároztatni, mely ítélet B. ellen végre is hajtatik, s A) a kérdéses házát birtokba veszi. B.-nek egy néhány év múlva eszébe jut, hogy a D. A. úr által védett alapon pert ujtson s az így megindított pert a telekkönyvben is feljegyeztesse; mit gondol D. A. úr ilyen perujítás által A., semmi joghátrányt nem szenvedhet-e? ha például házát eladónak tette, vagy ha azon tetemes ujtást kívánt tenni? Bizo-nyosan igen, legalább a mi felfogásunk szerint.

TÁRCA.

Az erdélyi román népmondák köréből.

Németből közli: Sándor Kálmán.

(Helyreigazítás és befejezés.)

Lapunk 9- és 10-ik számában közölt népisme-i cik-kükből egy egész szakasz nyomdai vétségéből kimaradt minthogy pedig mi az ilynemű cikkeket a cikk elején kitétt jelige értelmében irodalmi érdekből közöljük, sie-tünk e hibát helyreigazítani, és a kihagyott részt befeje-zésül után közölni.

A 10-ik szám tárczacikke harmadik kikezdése így szól: Vannak ismét más mondák, melyek aztán egészen vallásos természetűek; ilyen a Zarándvármegye regényes vidékein is szerepet játszó „batrina Mariuca“ az öreg Mária nénéről szóló. Élt egykoron — így beszéli a nép-monda — a „régii jó időben“ egy gazdag, de gyermek nélküli özvegy, a ki gazdagságát vallásos czélra kívánván fordítani, egy templomot építtetett. Itt egy stb. van, a mi helyett ide a következő részlet olvasandó: Midőn az isten háza teljesen felépült, olyan szépnek találta azt, hogy a szent szűztől ezért jutalmat remélt kérhetni és nyer-hetni; kérte is, hogy hosszú életet engedjen neki: addig élhessen a mig temploma állani fog. Kérése meghallgat-tatott. A halál folytonosan elhaladt kapuja mellett, a nél-kül, hogy hozzája benézett volna: szomszédait, barátait, rokonait egymásután mind elvitte, de neki még kaszája hegyét se mutatta; tulélt ő minden országos csapást és pusztító ragályt, mely az országot meglátogatta. Oly soká élt, hogy egyetlen barátja se volt, a kivel az időt eltöl-teni tudja; egy oly régóta eltelt idő elavult nyelvén be-szélt, hogy senki a mostaniak közül őt megérteni nem tudta. Igaz ugyan, hogy hosszú életet kért, de elfeledte — a görög mondákhoz hasonlóan — folyton tartó ifjusá-

got is kérni; és csupán az is adatott meg neki a mit óhaj-tott és kért, s a szegény asszony egyre vénült, elveszté erejét és végre eszének használatát is. Aztán egy kopor-sóba fekteté és a templomba vitette magát. Évenként Karácson ünnepén egy óra hosszatismétészenél volt, ilyenkor felkelt, s megkérdezte a paptól, hogy áll-e még temp-loma? Az igenlő feleletre mélyen felsohajtván ismét lefo-kúdt, s a koporsó fedele bezárult felötte. Így ment ez tovább egy hosszú gondolhatlan időn át; egyszer azonban nehéz háboru iszonyai háboríták a szegény hazát és en-nek borzadalmait még a félreeső hegyi vidék is meg-érezte békés lakóival. Rabló sapatok törtek be a magá-nyos faluba s és hamuvá égették azt a templomával együtt. Magasan fennáll a hegyen a templom romokban, kopasz feketés falai a multa emlékeztetve valóban fáj-dalmas képet tárnak élénkbe.

Sőtét éjszakákban azonban az ott lakó denevérek és baglyak huhogásával vegyesen máig is hallszik „batrina Mariuca“ kísérteties fájdalomdala, hogy templomát a rab-lók romba dönték és sirját megszentelteleníték; keresz-tet vetve és egy miatyánkot mormogva az öreg Mária néni lelkiüdvességéért „süfietul Máriauca“ halad ilyenkor a román ember a hegy lábainál fekvő mészégető kemen-czéhez, félénk tekintettel nézegetve a sötét romokra, mely mint eltűnt dolog emléke a völgyre tekint le.

Ugyan e völgyekben van a híres „jó forrás“ fenti na buna, a mely víznek a román néphit nyavalyatörés gyógyítási erőt tulajdonít. A szenvedők itt is sok cere-moniának vetik alá magukat. Miután a forrásban megfű-rödtek és bizonyos pénzösszeget jótékony czélra — rende-sen a templom javára — lefizettek, háromszor körül kell hogy járják a forrást és három miatyánkot kell hogy ott elmondjanak.

De e ceremonia naplemente előtt nem kezdődhetik el. Ha férfi a beteg, egy kakast, ha nő egy tyukot ad és ezt egy kosárba helyezve, előbb a forrás körül meg-hordozzák, aztán a templomba viszik, és ott a miatyán-kok ismételtetnek ezután a beteget a templomba viszik,

fejére egy bibliát tesznek, szőnyeggel és buudákkal be-fedve ott marad másnap reggelig. Ha a madár elpusztul vagy valami baja lesz, úgy azt hiszik a betegség átment arra és a gyógyulás bizonyosan be fog állani.

Az ördögök, lidérczek, álnok szellemek és boszorká-nyok hívese szintén mélyen gyökerezik a román földmi-ves minden babonára fogékony kedélyében; május első éj-szakáján tartja összejövetelét az erdő mélye magányában a gonosz varázsló „Gana“ alatt az egész világozságot ke-rülő gonosz szellem és boszorkány társaság. Ez a „Gana“ a régi időkben még a kereszténység behozatala előtt Er-dély fejedelménője volt és iszonyu sok ember vért áldo-zott fel vérszomjának. A milyen szép külsővel bir, olyan fekete gonosz lelke van; haláláldozatává lesz a szerencsét-len, ki szépsége és hízogó szavai által megingatni engedi magát és méhserral telített bölényszarv kulacsából iszik egyet. A románok róla csodás történeteket beszélnek el, melyek sok részletekben messze fel a Decebal-i idők bor-zasztóságairól emlékeznek. Ezek közül és nem a vallásos színezetűek közül, a mint az a 10-ik számban hibásan közölve volt, mert ez nem tartozhatik azok közé — egyik legérdekesebb monda az, a mely a „szép Moldován“ „fru-mos Moldovánról“ szól; egy román néphős volt ez, — ki midőn mátkájától visszatérve, haza lovagolna — „Gana“ csábító szépségének teljében utjába állott, és ő a győ-nyörtől megvakítva hízogó kérésének, hogy a végzeteljes kulacsból egyet „az ő kedvéért“ igyék, nem tudott ellent állani. Óh azonban! midőn a hegyci közti várába visz-szatért, arca oly halovány, s egész testében olyan beteg volt, s midőn reggel korán anyja a szobácskába lépett, az eddig olyan vidám, élénk szép Moldován csendes em-berré változott; — — a hóval fedett szobácskának ha-lottja volt!...

A legtöbb monda a nép szájában a szántalan nép-dalok által máig is fennmaradt stb. ide következik aztán a 10-ik szám tárczacikke 3-ik hasábjának első kikezdése a bevezetésig.

De kérdjük továbbá a czáfó urat, vajon egy helyes perrendszernek nem-e az a czélja, hogy a függőben lévő pereket mielőbb befejezéshez vezesse, s azoknak újbóli helyes ok nélküli telelevénítését a lehetőségig gátolja? Valjon ezen czél a D. A. úr által vitatott elv szerint el fog-e érotni? Alig hisszük!

Az anyagi igazság kiderítésére írásbeli rendszeren alapuló perrendtartásunk, egy a magza ügyeit figyelemmel kísérő, nem indolens félre nézve elég alkalmat nyújt, s nincs a világon perrendtartás, a mely olyan esetről is közvetlen intézkedik, mint a milyen e lap ugyanazon számában „V. H.” I.; a szerkesztői megjegyzés szerint „egyik jelesebb a gyakorlati téren is veterán juristánk” által felhozott; mert ha akad olyan képviselő, a ki megbízója ügyét felvállalva, rová-hanyag képviselő, a ki követ el, s ennek dacára félőven tul is hallgat, az ilyen képviselővel szemben a czáfó urak által védett perújítás nélkül is van eszköz, hogy a megbízóra „örökös hsligatás ne szabassék.”

Felhozza továbbá D. A. úr, hogy az általa védett álláspont teljesen összhangzó perrendtartásunk szellemével. Megbocsát czikkirő úr, de a mi „logikánk” kénytelen ezen állításnak is ellene mondani.

Mit képzél D. A. úr, ha a 315. §. c) pontja az ön nézete szerint értelmetlen, mi szükség van akkor az a) pontra? Vagy azt hiszi, hogy akad olyan együgyű fél, a ki az a) pont alapján igyekszik mulasztását igazolni, a mikor a c) pont szerint minden igazolás nélkül igénybe veheti a perújítást? Bizonyosan nem. Mi lehetett tehát a törvényhozás intentiója, a midőn a 315-dik §-ban az a) pont mellé még a c) pontot is felvette? Bizonyosan nem az, hogy e két, köztünk vitás, pont a perek hur-czolhatása tekintetéből a peresfelek tetszése szerint össze-zavartassék, s hogy a hanyag s indolens fél részére párt-fogás nyujtassék, mert különben a törvényhozás is méltán érintethetné a „nem elég tiszta logika” kö-vetésével. Hanem intentiója lehetett a c) pont felvételével, szerény nézetünk szerint az, hogy a peresfelek jogai megvédésére azon esetben is alkalom nyujtassék, ha az anyaper tárgyalásánál egyik fél olyan helyzetben volt, hogy a per eldöntésére befolyással bírható minden bizo-nyítékait nem hozhatta fel; — ezen intentiójának azon-ban a szövevényben eléggé határozott kifejezést nem adott, s épen ezért véltük idő — s alkalmiszerűnek előbbi czikkünket.

Czikkirő úrnak többi, az ügy érdemére nem nagy nyomatékkal bírő, s különben is állításainkat némileg elferdített érvelődéseire reflectálni nem kívánunk, nem lévén czélunk a meddő polemia, s az ügyhez nem tartozó telegtetés; de óhajtuk, hogy a felvetett kérdés körül az eszmék tisztuljanak.

—s—y.

Mi hir kültöldön?

— **Németországból** harcziás hírek röpkednek szét. Német és Franciaország nagyon régóta folytatják már egymásközt a lét küzdelmét. Egyszer egyik, máskor a másik volt győztes. Ugy tetszett, mintha a francziák Sze-dánál mindent elvesztettek volna, még a becsületet is. Mint a körülmények mutatják, nem úgy volt. A képzeltetlen hadisarcz törlesztve van, a nép lendületnek indult, erősbül. Mi lehet tehát természetesebb, mint az hogy Bismark herczeg minden legkisebb ürügyet is felhasznál, hogy újabb csapást, piritobb szégyent mérhessen hatalmas ellenfelére, minél előbb, mielőtt más kor állana a kihunytt helyére. Ezen legújabb ürügy, Franciaország ultramontánismusa, melylyel pedig igazság szerint, senkinek semmi köze. Ezt illetőleg a „K. Ztg.” nak ezeket írják Londonból: „Hire jár, hogy Bismark herczeg, a nagyobb udvaroknál lévő német követekhez körlevelet küldött, nem ugyan az illető kormányokkal leendő közlés végett; hanem utasításul az illetőknek. Az van benne, állítólag hogy a birodalmi kormány át van hatva azon óhajástól, hogy Franciaországgal békében éljen és semmi sem maradt ki sértetlenül, hogy a békét fenntartani lehessen; de ha minden kétségen tul kiderül, hogy az összeütközés kikerülhetetlen: akkor a német kormány sem lelkiismerete sem a nemzet előtt nem vélné felelhetni, ha bevárná az időt, mely Franciaországra nézve legalkalmasabb lenne A francia kormány elhatározása az iránt, hogy elválassza érdekeit, az ultramontánismustól avagy találvesse magát apapi uralomnak, igen súlyosan fog a latba esni azon első kérdés-nél: „ha valjon lehetséges-e vagy sem, a békét fönn-tartani.” Poseni távirat szerint Ledochowski poseni érsek e hó 3-ikán hajnali 3 óraker elfogatott, s azonnal Odera melletti Frankfurtba szállítottott. Ez tehát a vége a fő pap renitens magatartásának, ki törvénytelen eljárásai miatt, többször idéztetvén bíróság elé, ott megjelenni, mindannyiszor vonakodott.

Olaszország, sokat beszéltet magáról a Lammora tábornok könyve, melynek leleplezéseiből, a porosz ultramontánok, erős vádokat faragtak Bismarck herczeg ellen, s mely miatt az olasz és német kormány között kellemetlen feszültség állott volna be. E kérdés a

hírlapokból az olasz parlamentbe is át költözött. Nicotera képviselő interpellálta a kormányt ez ügyben, mire a külügyminister kijelentette, hogy e tekintetben a kormány nem vállal semmi felelősséget; mert a könyvkijövetelét nem akadályozhatta meg, ámbár helyteleníti és sajnálja azt, különösen azért, mivel egy, Olaszországgal barátviszonyban álló kormánynak, vádakra adott alkalmot, melyek pedig csak félreértéseken alapulhatnak, s nyilvánvaló eredményekkel szemben elenyésznek.

Az orosz czár, legújabb hírszerint: megkegyelmezelt, mindazon egyéneknek, kik valamely 1874. előtt elkövetett politikai vétséggel vannak vádolva. Egy másik rendeletében az odessai kormányzóságot szüntette meg.

Angliában az eddig megejtett parlamenti választások a liberálisok ellen ütöttek ki. Ugyan is a febr. 3-án megejtett választások közül 75 konservatív, és csak 56 liberalis képviselő választatott meg. Eddigelő a liberalisok 2 választó keretet nyertek, a konservatívek pedig 8-at.

Vegyes hírek.

— **A jogász-egylet** tagjainak emlékeztetébe hozuk, hogy vasárnap, folyó hó 8-án, közgyűlés lesz, melyen hogy minél számosabban megjelenjenek, az egylet érdeke hathatósan követeli.

— **Kükülmegye képviselője** Horváth Gyula lemondott képviselői állásáról, s a megüresült helyre ismét ő választatott meg egyhangulag.

— **Az özvegy Makkainé-féle** gyilkosság, mely a mult őszön történt a czigány-mezőútczában körülményesen kiderült a legközelebbi napokban. Az egyik tettes minden körülményt a legaprólékosabban bevallott. A borsasztó tettest ketten vitték véghez, s a mint a bevalló elbeszéli a gyilkosság végrehajtására már napokkal azelőtt előkészületeket tettek.

— **A ma esti bálra,** úgy halljuk, szép közönség készül; az ideai farsang két legényesebb bálja lesz ez és a tornászok bálja. A hir egy harmadik bálról is tesz sü-tógó említést; ő harmadik bált a katonatiszti-kar rendezné. Nem tudjuk mennyiben adhatunk hitelt e híreknek.

— **A tornászok báljára** erkély-jegyeket lehet váltani Ziegler Emil rendező bizottmányi tagnál délelőtt 12 től 1-ig; lakása: Szent-Györgyutca Borosnyai ház, földszint jobbra. Jegyek ára: első sorban 2 frt második sorban 1 frt. Figyelmeztetjük mindazokat, kik erkélyre szándékoznak menni, hogy minél korábban gondoskodjanak jegyeikről, mert üldhelyek csekély száma miatt csak is a jókor gondoskodók, számíthatnak üld- és kényelmes helyre.

— **Időjárásunk különös** szeszélye nem akar engedni. Éjjelenként metsző hideg szél fúj a tiszta csillagos ég alatt, reggel pedig sűrű felhő borítja a láthatárt s az 5—6 R fokú hidegben folytonosan hópelyhek szállongnak, hol sűrűbben, hol gyérebben.

— **Kükülmegye mérnöke** Thiery Antal ur e hét elején hirtelen meghalt. Állítólag hirtelen lett torokbaj okozta halálát.

— **Erszéynesné, Dékány Róza** asszony, kinek élénk játékában és szép éneklésében a mult nyár folytan sokat gyönyörködtünk, tegnap és tegnapelőtt, mint vendég fellépett színpadunkon. Előbb a „Huszárcsinyban,” tegnap pedig „Egy nő, ki az ablakon kingrik” című 3 felvonásos vígjátékában. Ez utóbbi előadást meglőzőleg Lázár Gizella kisasszony szavalt, szavalása szépen sikerült. Az előadás sikerét nagyban emelte E. Dékány Róza asszony kedves játéka. Az Apollo teremben mind két este szép közönség volt.

— **Váltóhamisítás** miatt egy fiatal nő, Salamon Ilona állott a pesti törvénytörészek előtt. A ésinos, mintegy 32 éves nő szerelmi manában szenved. Szerelmes lett egy Szentkirályi Albert nevű fiatalemberbe, s a házasságról, a lakodalomról való ábrándozásai közben minden vagyonát a stafirungra költötte, s később váltót hamisított. Minthogy a váltók nem bírtak a törvényes kellékekkel és a Szentkirályi Albert utánzott írásával a Szentkirályi Mór nevére szólottak: a törvénytörészek nem váltó-, hanem okmányhamisításért ítélte el két évi börtönrre.

— **Felhívás.** A m.-vásárhelyi „Lövész-torna”-egylet tagjai telkéretnek, hogy folyó évi február hó 15-én d. e. 11 óraker a tanácsház termében tartandó közgyűlésre minél számosabban megjelenjenek; a tanácskozás tárgya a lövőde és tornahelyiségnek az Elbában leendő felépítési tervezele leendő M.-Vásárhelytől 1874. február 7-én. Borosnyai Pál alelnök, Mentovich Gyula jegyző.

— **A Révész Imre** által szerkesztett „Magyar protenstans egyházi és iskolai Figyelmező” ötödik év folyamának első füzeté megjelent igen érdekes tartalommal. A folyóirat havonkénti füzetekben jelenik meg; előfizetési ára: egész évre 4 frt.

— **A kolozsvári m. kir. tudomány-egyetem** jog- és államtudományi karának véleménye a „főtanodai törvényjavatról” küldetett be szerkesztőségünkhez. A 14 lapra terjedő vélemény nagy szakértelemmel és a kor követelményeinek megfelelően van szerkesztve.

— **A „Kelet”** interpellálta K. Papp Miklóst egy vígjátékra kitűzött s még a mult évi december 31-én lejárt pályázat eredménye felől. Papp Miklós kijelenti

hogy a pályamunkák keresztülvázását a jövő vasárnap bevégezvén, azokat a bíráló bizottság elébe fogja terjesztetni.

— **A Sárosutezában** volt Schöenstein-féle kávéházi helyiséget Schweiger Zsigmond bérelte ki és sörházat nyitott benne.

— **Hírszerint** Paulay Edét, a pesti nemzeti színház egyik tagját és a színi-képezde tanárát a kolozsvári nemzeti színház igazgatójává választák.

— **A helyben állomásozó** katonaság közlegénysége ellen naponta több-több panasz merül fel. Egyes csoportosulások, melyek botrányos láрма nélkül soha sincsenek; verekedések stb. majdnem mindennap fordulnak elő s bár mindennek a szeszes italok a sorkatonaság és honvédség közt még mindig tartó idegenkedés; a katonaság és polgárság közt létrejövő surlódások az okai; mégis lehetne talán okkal móddal segiteni a bajon.

Dürüczkölő.

(Beküldetett.) Vannak emberek, s talán kollónál nagyobb számmal, kis városunk társas életében, kik akár a szellemi műveltség hiánya miatt, akár a társadalmi illemből vett csekély számú leczkék miatt eszmék felett vitáznai, a társasélet fontos kérdései felett kellő tárgyalgossággal itélai: azon körnek, melyben élnek, hivatását azon foglalkozás, vállalat és szaknak czélját és teendőit, melynek hiveivé szegődtek, fölfogni sem nem képesek, sem nem akarják. Az ilyenek nem veszik fontolóra, hogy az emberi működésnek nincs egyetlen ága, melyben szakértelem és a megkívántató képzettség nélkül sikerrel működni, s éretlen productioknál egyebet létesiteni lehetne. De nem csak az ész és képzettség a sikeres működés conditio sine qua non-ja, hanem az eljárás finomsága, a cselekvényeknek ugyszólva színezete, szóval a finom izlés és illem az, mely működéseinkre a műértő közönség tapsát kivívja. Ha e két tulajdon nélkül fog valaki szellemi munkához, robot lesz az csupán, s satyrája a szellem névnek.

A szellemi Kleingewerbe treibender-ek ezen utóbbi osztályához tartozik az „Erdély” helyi photographusa is. Soha egyetlen photographus sem tévesztette annyira czélját, mint ez. Rendesen az ez iparágunk czélja, hogy a közönség képmását adja mentől élethihibben. Ennek photographiáiban azonban a szakértő — ki tudja, hogy egy szép-irodalmi lap tárcza-csevegései közt mi foglalhat helyet — nem a közönség képére ismer, melyről az író szól, hanem nagyon is híven felismeri azon végtelen eszmesszegénységet, vastag izlésteleniséget, melyek az író elválaszthatatlan tulajdonai, s melyeknek a legszorosabb logicáva csak is ily üres és gyöngédtelen handabandák lehetnek kimaradhatlan szüleményei.

Hogy az ilyes irodalmi éretlenségek felett végre megszakad egy finomabb lecturehöz szokott olvasó türelmefonala s méltó indignatiojának hangot ad, az úgy hisszük, igen természetes. Szeretjük hinni, hogy e körülménynek tulajdonítható azon örvendetes jelenség is, hogy a „Székelyföld” febr. 1-én megjelent számában eme photographiák kis-pieczy mázát valaki kezdő karczolgatni. E sorok írója csak örvend, ha a ferde kinövések, s éretlenségek ostorozásában más oldalról is hall hangokat és épen saját felszólalásával egyidejűleg és egy tárgy felett.

Legyen szabad először is azt tenni kérdésbe, tisztában van-e photographus czéljával, melyet el kelene érnie, mint egy szépirodalmi lap tárczairója? Ismeretesek-e ő előtte azon irányelvek, izlés és illemszabályok, melyek megszabják egyfelől a tárgyakat, melyekről, másfelől a modort és hangot, melyen azokról egy mívelt közönség elébe szánt lapban szólni lehet és illik? Azt hisszük, hogy mind azok, kik nem az „Erdély,” hanem más czél-, jaikkal tisztában levő lapok konyhájáról szerzik szellem táplálékukat, s általában mind azok, kik az irodalmi komolyság szemüvegén át tekintenek ama feketén fehérő zagyvalékokra, nemmel fognak a fölvetett kérdésekre felelni. Látott-e valaha e fényképész ur praecedent arra, hogy akár a hazai, akár külföldi irodalmi színvonalon álló lapok tárcza avagy Plauderei írói elég esetlenül és illetlenül hymeni combinatioakat tettek volna tárczájuk tárgyává, habár nevek említése nélkül is? Bizonyára nem mindaddig, mig azok fait accomplitvá nem váltak, de akkor is csak a hírek között. A pletyka privilegizált közlőnyvé szándékozik a photographiák írója az „Erdély”-t felavatni? Ha ez a szándéka, annak megvalósítására már minden lépést megtett, úgy hogy czélját elértek tekintheti. Any-nyira könnyelműnek kellene gondolnunk egy irodalmárt, hogy ne lenne képes meggondolni, miszerint vannak oly családi ügyek, melyek sokkal több gyöngédséget igényelnek minden okos ember részéről, sem hogy habár névtelenül is hírlapi passusok tárgyát képezhetnének? Hát nincs

elég fontos kérdése a társaséletnek, mely felett egy „szel-lemdus“ tárczairó hasábkon át diszerálhat? Mi köze egy szépirodalmi és más lapnak is ahoz, ha én egyszerre tiz leányomat adom is férjhez, a vagy ha e város min-den fiatal emberei egy órában mind megnősülnek is? Azt hisszük más téren kell egy ildomos lapnak mozognia, sem hogy tárczájában és hireiben legnagyobb előszere-tettel szerelmi combinatiokról photographirozzon; ha ugyan a homlokán méléző czimuek, előfizetői elébe tálatl igé-reteinek megfelelni, a magyar irodalom diszére válni, s existenciájának bármí csekély jogát elárulni hajlandó. (Közzöltük e felszólalást, mert mi is tapasztaltuk, hogy az „Erdély“ hymenes photographiái sok helyt visszatet-szésre találunk. Szerk.)

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874. február 10-én és következő napjain köve-kező ügydarabok adatnak elő.

I. Polgári ügyekben

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Herbeth F. Herbeth A. e. végrendelet, Riminoff K. Krausz P. e. kártérítés, Janta J. s t. Moldor Gl. e. hozomány, Moráriu Gy. Pop N. e. adósság, Pejeráriu D. Johankanu L. e. hasznbér, Klaiéránu J. Noe J. s t. e. tulajdon jog, Cretiu A. Viétfeld Fr. e. kártérítés iránti perők.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Janka Lajos kárpótlás, Kopfstein Salamon s t. Bár-dosi Jánosné e. 3000 frt zálog előjegyzés, Gyárfás Lajos Kalucz Paraschiya e. 7113 frt, Nagy Péter s t. Keresztés Ferencz s t. e. egy erdő rész, Id. Huber József, özv. Huber Józsefné e. vagyon közösség, Gájlzev Lajos Tamás Károly e. esőnyítás, Csont Berta Biró Illyés István e. zálog váltás, Oláh Rózália, Benczedi Márton e. fekvők átadása, Szabó Mózes, Jancsó Jánosné e. végrehajtás, Elekes János, Miklós János és társa e. igényper iránti perők.

Elekes Pál k. t. r. bírő által.

Mátéfy Béla Hátszeg város közönsége e. birtok-igazítás, Ursits Sándor Fülep György e. 537 frt 50 kr. A kolozsvári ev. ref. főtanoda, ifj. gr. Bethlen Sándor és társai e. 1830 frt, kir. kincstár r. kath. tanalapítványi uradalom e. 4500 frt, Losonczy György s t. Lekán To-doszie s t. e. birtokigazítás, kir. kincstár Neumann Izrael s t. e. egy ovadéki okmány, Vieser Rosina Golya Juon és neje e. birtokigazítás, Vieser Rosina Mányi Juon s t. e. birtokigazítás, a gyula-fehérvári ev. luth. egyház, To-dosán Sándor s t. e. 1613 frt, Flórián Antal Dávid József e. hasznbér megszüntetése, Szamorcza József Dénés Mihály e. som. vízsh. iránti perők.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bírő által.

Rusánn Nicolái Láday Agoston s t. e. igényperet, Bertalan Gergelyné Bertalan Gergely e. tulajdon, Er-délyi Unitárius Status Huszka J. s t. e. 800 frt, Máté D. s t. Molnár M. s t. e. végrendelet érvénytelen, e. Neveics Joachim Kremer Sámuel e. 420 frt, Fülep Susánna György Sigmond s t. e. fekvők igényperet, Kibéd község, Szil-veszt-r György e. szerződés teljesítése, Dr. Scheitz An-tal Nagy Sámú e. 57 frt 50 kr., Dr. Sebeitz Antal Nagy Samu e. 78 frt 3 kr. iránti perők.

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Tódor Alexa s t. Porzolt János és József e. 50 frt, Bajosmi Tatár Juon Barsch Pétrus és Tamás e. kötele-zettség, Kőpeczi Sebestyén Sándor Vér János s t. ellen-szegődség teljesítése, A. Lonai Kaluser Stefan Tettyicu Juon e. vásári hátralék, Vingárdi Biró Lajos Teusan Simion e. vásári hátralék iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. b. által.

Lázár Márton Kámilli János e. 1326 frt 50 kr., Szász Dálya községe Sigmond Teréz e. költsön, Csik Gyimesi Parafiuagar Kerschner Antal e. 143 frt, gr. Lázár Kálmán Tódor Mákávei e. bérletti elmozdítás, gr. Lázár Kálmán Ke-án Mákávei e. bérletti elmozdítás iránti perők.

Sándor János k. t. r. b. által.

Szohodoli Czimonia Simion Czimonia Nicoláj e. 49 frt 79 kr., Fenes községe Sicoé George Duduka e. 100 frt, Segesvári Wolf Jakab. Binder András e. 136 frt, Affumi Antal hagyatéka, Folkend János e. 45 frt, Bóth Ferencz Lászk Nicolái e. 120 frt, Lázár Szimion Trityán Jósif e. 24 frt, A. Polyán birtokos községe, Fel-

dinger Leopold e. 355 frt, Czeglédi András Törös Juli-ánna Fülep Sándorné e. 60 frt, Barothi ifj. Gál László Gál Ignác e. 40 és 50 frt, Banulecz Danilla és Banulecz George Banulecz Vaszilia e. 83 frt iránti perők.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Gyárfás Klára Kovács Péter hagyatéka e. szerződés teljesítése, Mayer József Sztán Juon e. 85 frt 4 kr., Simon József Borbély András e. 32 frt kártérítés, Szabó Péter Ötves Ferencz e. 20 frt, özv. Györgyjakab Simonné Pál Antal e. 50 frt 88 kr. Jancsó Józsefné Kober János e. som. vízsh. iránti perők.

Szolgá Miklós k. t. r. b. által.

Cserei János Cserei Ferencz e. tulajdonjog, Kovács Imre Hosszu Ferenczné s t. e. igényperet, Zsiga János Albus Simion e. 39 frt, Jakab Sándor Berkovics Mór e. som. vízsh., Rákosi István Nagy Lajos e. som. vízsh., Benke János Gál Jánosné e. 2 frt 40 kr., Nagy József Albu Mihály e. 104 frt iránti perők.

Istvánfy Pál k. t. r. b. által.

Kovács László Kovács Ferencz e. egy szántóföldnek fele, Dávid József hagyatéki ügye, Bordán Mihály Buksia Juon e. egy szántóföld kibocsátása, Gottlieb Lázár Engel-berth Beutel e. 292 frt 95 kr., Bokros Lajos Báldi Simion e. birtokháborítás, Dávid Sándor Gál János e. 14 frt, Czirják és Stark Azbey László e. 64 frt 23 kr., Radler János Karschin Gusztáv e. szállás felmondás, Eisenberger János Ehrlich Mihály e. munkabér, Affumi Antal ha-gyatéka Deppner János s e. 57 frt iránti perő

Illyes Károly k. t. r. b. által.

Metesán Paraschiya Gavrija Juon e. egy belső telek fele része, Csávásy József Florescu Angyel hagyatéka e. 33 frt, Reinisch Lajos Borsos Sámú e. 315 frt, Id. Bene-dek Józsefnek egy előjegyzett követelés t. k. átírása, Hincz János 4114 frt 92 kr. felültáblázatása t. k. ügye, Hindy Jánosnak 500 frt felültáblázatása telekkönyvi ügye Veress Gvula Imre Juliánna e. 110 frt, Kiss György Bölöni Pál s t. e. egy szántóföld, Nagy István Nagy József örökössei e. tulajdonjog, Csenke Juon Iyifor Gá-bor e. fekvőkhözi tulajdonjog iránti perők.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Sámú k. t. r. b. által.

Kiss András emberölésért, Avram György lopási, Szabó József súlyos testisértésért, Avram Balán tolvaj-ság, Gábel Simon becsületsértési, Tatrane Ilie Nucu becsületsértési, Schuster Péter becsületsértés, Berkovics Lázár s t. testibiztonsági, George Csergesánu iránti bűn-ügyök,

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Opreán Tódor s t. lopás, Kudserián Szalomia va-gyon biztonság, Taus István testibiztonság, Miklós Ká-rolly s t. súlyos testisértési, Komer Tamás becsületsértési Jakob Kodrea becsületsértési, Palku Bogdán s t. becsü-letsértési, Moech Mimi becsületsértési, Artyim Stefan életbiztonság, Szentmártoni György tolvajság, Istratye Tódor súlyos testisértés iránti bűnügyök.

Spech Adolf k. t. r. bírő által.

Pasku Nicolai s t. becsületsértés, Lőrincz Lajos testisértés, Glimboake Jósif s t. becsületsértés, Bukur Pá-vel testisértés, Bács Józsefné becsületsértés, Kinczky Ig-nác becsületsértés, Lezsák János testisértés, Holceba Nas-tasia tolvajság, Katona Péter s t. becsületsértés, Oncioiu Juon testisértés, Kolcsár Márton s t. testisértés, Rib Gli-gor súlyos testisértés, Lázár Juon tolvajság, Gligor Stefan emberölés iránti bűnügyök.

Sztoyka Antal k. t. r. bírő által.

Pál József s t. tolvajság, Popa Athanaszie s t. becsületbiztonság, Bordoczi József testisértés, Jámbor Márton tulajdonbiztonság, Popa Nicolai testisértés, Jotelekán At-hanaszia lopás iránti bűnügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfy Gábor k. t. r. bírő által.

Geréd Ferencz Szombath Falvi Józsefné Biró Kata-lin e. egy beltelek s kultartozmányai, A csapói határ ta-gosításí perben Kelemen László Miklós István e. felszólamlásos ügye tagosított birtok, Gr. Bethlen Farkasné Kapoczán Mihalla e. egy belállomány, Orosz Pável Din-dár Juliánna e. egy urbéri telekállomány kiáltása, B. Löventhel Sámuelné s birtokos társai a n.-sajói volt ur-béresek e. tagosítás iránti perők.

Gruz István k. t. p. bírő által.

Hadnagy Józsefnek Koncz Lajos e. egy urbéri telek-állományért, B. Bornemissza Ignác Gábor Juon e. ma-jorsági fekvőkért, Vass Zsigmond és György utódai a Pi-ódi szőlő váltáság kötelezettség e. szőlő megváltásért. Me-regyei birtokosság az oda való urbéresek e. birtokátadá-sáért indított ügyei iránti perők.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(Jan. 30)

5% metallique	69.55
5% nemz. államkölesön	74.60
1860. államkötvény	105.75
Bankrészvény	987.
Hitelrészvény	241.25
London	112.60
Ezüst	107.—
Arany	—
Napoleon arany	601
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	77.25
" " " temesi	76.—
" " " erdélyi	75.50
" " " horvát-slavon	76.—

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENC

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője: Kuti Albert

Hirdetmények.

„Sziberiai zab“,

mely korán éréséért és bő-terméséért vetésre különösen ajánlható.

Kapható M.-Vásárhelytt

Bucher Miksánál,

egy forintért kis vékája.

(1—3)

Vizsg. állatok meg mindent, s tartásuk meg a jól

(1)

(1—3)

Számtalan esetekben jönnek bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által ki-tüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyövény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkasság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyer-mekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer eset-ben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtegely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller övbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb ne-meiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg is-merve a gyomor és végbél nyálkassága, emész-téshiány, gyomorgyengeség, göresös gyomorhaj-vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezen-kivül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerető betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üveg 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárak-ban kapható: Maros-Vásárhelytt Bucher M. ke-reskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Pre-ner W.-nél, Balásfalván Schissel. K. gyógyszer-résznél, Beszterczen Kelp F.-nél, Baróthon Li-bitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógyszer., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csiksze-redán Leicht F.-nél, Forgarason Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmari I.-nél, Gy.-Szt-Mik-lóson Fröhlich F.-nél, Brasóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G., kereskedőnél, K.-Vásárhelytt Lukács F.-nél, Ko-lozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszer-résznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csasz J.-nél, Temes-vártt Weszely M.-nél és I. Peiber gyógyszer-résznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három ny elven.

Dr. Miller móhnyövény-nedve Egy üvegtegely ára 50 kr.

Göresök elleni övbalzsam. Nagy üveg 1 fr. 50. kis üveg 80 kr.